

KLAGANDE

E S, 71XXXX-XXXX

Ombud:
Marie-Louise Aijkens

MOTPART

Försäkringskassan

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Göteborgs dom den 30 november 2017 i mål nr 974-17 och 10525-17, se bilaga A

SAKEN

Sjukpenning

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten bifaller överklagandet och beviljar ES hel sjukpenning under tiden 10 mars – 4 september 2016, 5 september – 31 december 2016 och den 6 januari – 31 maj 2017.

Kammarrätten fastställer förvaltningsrättens sekretessförordnande.

YRKANDEN M.M.

ES yrkar att hon ska beviljas sjukpenning för perioden den 10 mars – 4 september 2016, den 5 september – 31 december 2016 och den 6 januari -31 maj 2017.

Hon anför bl.a. att det framgår av det medicinska materialet och av övriga handlingar i målet att hennes arbetsförmåga är kraftigt nedsatt och att hon

inte har någon arbetsförmåga i något på den svenska arbetsmarknaden förekommande arbete. Hon åberopar bl.a. flera läkarintyg samt Finsamutredning utförd tiden 2017-02-13 - 2017- 03-10 och TMU-utredning daterad 2017-10-27, till stöd för sin talan.

Försäkringskassan anser att överklagandet ska avslås och anför bl.a. följande.

Det framgår av den medicinska dokumentationen att de begränsningar i funktion och aktivitet som ES har huvudsakligen är att hon inte kan gå längre än cirka 50 meter, inte kan sitta mer än cirka fem minuter utan att behöva byta ställning, inte kan köra eller åka bil längre sträckor samt inte klarar att lyfta eller bära saker. Detta är inte så omfattande begränsningar att det medför nedsatt arbetsförmåga i alla normalt förekommande arbeten på arbetsmarknaden.

Det finns normalt förekommande arbeten som inte är ryggbelastande, inte innehåller böjningar och lyft och där man fritt kan variera arbetsställning hur ofta som helst hela arbetsdagarna efter eget behov.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

ES har under tiden den 13 februari – 10 mars 2017 genomgått utredning i syfte att klargöra förutsättningar för hinder för arbete/egenförsörjning vid Finsams utredningsenhet i Uddevalla.

Undersökning har skett av ES motoriska färdigheter, processfärdigheter samt kommunikations- och interaktionsfärdigheter.

Ett konditionstest kunde inte genomföras på grund av hennes smärtproblematik och uttröttbarhet.

Utredningsenheten beskriver bl.a. att ES varit fokuserad på sina uppgifter men haft stora svårigheter att genomföra uppgifterna och ibland fått avbryta olika delmoment på grund av framför allt starka smärtor, trots möjligheter att pausa och ändra arbetsställning m.m. Problemen har tilltagit ganska snabbt under i stort sett samtliga aktiviteter. Den sammanfattande slutsatsen är att ES har inga förutsättningar till arbete på vare sig den ordinarie eller den anpassade arbetsmarknaden. Hennes sammanlagda funktionsbegränsningar är så omfattande att utredarna inte kan se någon aktivitet på arbetsmarknaden hon klarar att utföra. Detta inbegriper även den anpassade arbetsmarknaden.

Av åberopad TMU-utredning i oktober 2017 framgår bl.a. följande. ES huvudsakliga arbetsförmågehinder utgörs av en rad olika somatiska symptom vilka baseras på trauman (fotled och axel), Ehler-Danlos syndrom med hypermobilitet samt en uttalad tendens till en egen övertolkning av somatiska besvär och fynd som gjorts under den medicinska utredningen. Sammantaget resulterar dessa faktorer i ett mycket komplicerat tillstånd, präglad av en uttalad somatisering och övertolkning av kroppsliga besvär.

ES anses inte ha någon arbetsförmåga. Det sammanvägda tillståndet bedöms vara mycket långvarigt och det är tveksamt om det föreligger någon förbättringspotential avseende aktivitetsgraden.

Kammarrättens bedömning

Tillämpliga bestämmelser framgår av förvaltningsrättens dom.

Frågan i målet är om ES arbetsförmåga under de i målet aktuella sjukperioderna var nedsatt på sådant sätt som berättigar till sjukpenning.

Kammarrätten anser att den Finsam-utredning av ES arbetsförmåga som genomförts i ärendet får ges stor tyngd i bedömningen. Den TMU-utredning som gjorts är visserligen genomförd efter de nu aktuella perioderna men kan ändå också beaktas, då det inte finns något som tyder på att hennes tillstånd förändrats i mellantiden. Utredningarna innehåller en bedömning av ES förmågor under både längre stunder samma dag och en sammanlagd längre period, samt vissa undersökningar. Utredningarna är därmed ett komplement till tidigare utförda läkarundersökningar och fördjupar bilden av vilken fysisk arbetsförmåga hon egentligen har. Det kan utläsas att utredningarna är noggrant genomförda och resultatet utförligt redovisat.

Den bild som framträder är att en tydlig och kraftig smärtpåverkan inträder snabbt och att möjligheter till anpassning i form av exempelvis korta pauser och möjligheter att ändra arbetsställning inte är tillräckligt för att hon ens ska kunna genomföra samtliga testuppgifter. Hennes förmåga att bibehålla en kroppsställning oavsett om det är sittande eller stående försämras mycket snabbt. Utredare väljer vid flera tillfällen att avbryta aktiviteter eller att bestämma att ES inte bör ens försöka utföra vissa aktiviteter. Hon bedöms i Finsam-utredningen ha helt begränsad eller begränsad förmåga vad gäller i stort sett samtliga motoriska färdigheter och processfärdigheter. Oavsett om hennes begränsningar möjligen delvis har samband med den somatisering som beskrivs i den senare TMU-utredningen, så drar både Finsam-utredningen och TMU-utredningen tydligt slutsatsen att hon inte har någon arbetsförmåga alls, varken på den öppna eller anpassade arbetsmarknaden.

Slutsatserna i de båda utredningarna stödjer bl.a. behandlande läkares och Arbetsförmedlingens bedömningar när det gäller ES arbetsförmåga. Bedömningarna delas inte av de försäkringsmedicinska rådgivare som Försäkringskassan har anlitat. De anser sammanfattningsvis att utredningen inte visar hur ES arbetsförmåga påverkas

av hennes besvär. De försäkringsmedicinska rådgivarnas uppfattning kan dock inte ges en avgörande betydelse utan måste vägas mot den övriga utredning som finns i målet.

Enligt kammarrättens uppfattning framstår det helt klart av utredningen i målet att ES under de i målet aktuella tidsperioderna får anses ha haft en helt nedsatt arbetsförmåga. Hon är därför berättigad till hel sjukpenning under tiden 10 mars – 4 september 2016, 5 september – 31 december 2016 och den 6 januari – 31 maj 2017. Överklagandet ska sålunda bifallas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 4)

Mikael Ocklind

Ann-Charlotte Borlid

Per Gunnar Olsson
referent